

Osobně nás Matyáš Braun na prvním nádvoří již přivítat nemohl, čekal na nás ale někdo mnohem povolanější Mgr. Tomáš Jelínek, PhD, archivář Archivu hlavního města Prahy. V současnosti tato šlechtická rezidence je v majetku pražského Magistrátu a právě Archiv hl. m. Prahy v ní sídlí.

Již z prvních vět pana doktora bylo jasné, proč právě on je archivář a že nezůstaneme jenom u tohoto paláce, ale i u okolních budov, církevních staveb a vůbec celé pražské památkové rezervace. Těžko bychom hledali někoho povolanějšího.

Slib že si prohlédneme palác od jeho podzemí po půdu vzal pan doktor doslova. Vyrazili jsme do sklepení, na zdech nás provázela značení kam sahala voda při největších pražských povodních a také stísněné pocity z tajemných prostorů.

Ze sklepení radši rychle pryč

Tady na schodišti již tušíme že to bude nádhera

Výzdoba reprezentačního schodiště a odpočívadel, fresky, reliéfy, štukatury.....

Nad našimi hlavami na klenbě rozlehlá freska Triumfu Apollónova, kreslená perspektivou pro pohled z obou odpočívadel, autor Carlo Carlone

Velká téměř šestimetrová okna, nechávají vniknout na schodiště denní světlo a tím umocňují zážitky z bohaté výzdoby schodiště.

Náš průvodce vydává svazek klíčů a my vcházíme do prvního sálu, z oken je krásný pohled na Královskou cestu a nekonečné panorama střech, stříšek a romantických zákoutí pod námi.

Tady nás doktor Jelínek seznámil snad ze vším z historie paláce , proč stojí právě na tomto magickém místě, místě křižovatek důležitých cest a jak se stal postupně důležitým kulturním centrem, kde se konaly koncerty výstavy a hrálo i divadlo. Bohužel i s jeho postupným chátráním, kdy se dokonce začaly propadat stropy a s jeho následnou rekonstrukcí.

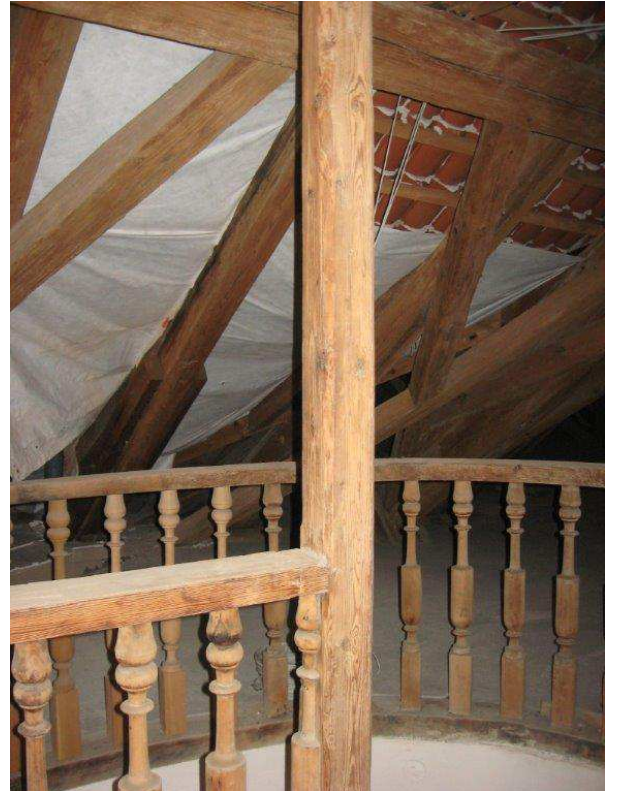
Mramorový sál , nesporně nejkrásnější místo paláce, tady snad není potřeba slov

Náš průvodce je důsledný. Má li to být od sklepa po půdu, tak nás po překonání všech obrovských dveří s krásným kováním, čekají další schody, tentokrát točité dřevěné, hodně vysoko, až pod střechem.

Tady ve střešní nástavbě mělo vzniknout velké divadlo, z toho záměru však sešlo a nakonec celý prostor byl využíván jako seník.

Obrovský prostor svojí syrovostí a hrubou strukturou působí tajemně

Pod střechou tedy naše prohlídka barokního paláce Clam-Gallasů končí. Doprovodný komentář doktora Jelínka nemůže být součástí této naší kroniky, nakonec vše jsme si vyslechli na místě. A nebyl to jen kronikář doktor Jelínek , po jednotlivých sálech nás provázela i sekretářka ředitele Archivu hl. m. Prahy.

Vážíme si toho že nám tento výjimečný zážitek umožnili.

Své pocity ze čtvrtého dopoledne vyjádřili i někteří z účastníků prohlídky.

Hanka Daňková : Dnes jsme měli mimořádný kulturní zážitek -mohli jsme navštívit C.G.palác, který jsme dosud znali jen jako místo konání výstav v jednom výstavním sále. Neměli jsme tušení, co všechno se v paláci skrývá před zrakem normálního návštěvníka a co nám velmi přitažlivou formou přiblížil pan doktor Jelínek. Seznámil nás dokonale nejen s podrobnou historií paláce včetně nejbližšího okolí, ale vyprávěl i různé zákulisní detaily a hlavně nás zavedl do všech sálů i jiných prostorů včetně půdních a sklepních, , což pro nás bylo nesmírně zajímavé . Velmi mu za to děkujeme.

Olina a Petr Fišerovi : Na čtvrté prohlídce , kterou vedl archivář pan dr. Jelínek , budeme dlouho vzpomínat. Nebyla to ledajaká prohlídka. Pan doktor, velký znalec dané lokality, prohlídku a výklad pojal takovým způsobem, který není každému průvodci vlastní . Z jeho vystupování bylo zcela zřejmé, že má k této lokalitě osobní vztah a své zaměstnání vykonává rád . Pane doktore děkujeme Vám

Alena Krstevová : Vážený pane doktore, ráda bych Vám poděkovala nejen za sebe, ale i za mé známé které také měly příležitost být na nádherné prohlídce dne 10.3.2016 se znamenitým výkladem o historii a o objektu Clam - Gallasova paláce. Často jsem léta procházela bez možnosti se do této významné barokní stavby podívat. Děkujeme ještě jednou za Váš čas a hluboké znalosti.

V Praze 10. 3. 2016.

Prohlídku paláce pro nás zajistila Eva Severinová

Fotografie pořídily Jiřina Žipková a Alena Krstevová

Kronika Mirek Bernát